

Josué (Yehochoua)

Chapitre 14

14,1

וְאֵלֶּה אֲשֶׁר נִתְلָטוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ כַּנְעָן אֲשֶׁר נִתְלָטוּ אֹתָם אֶל עָזָר
הַכֹּהן וַיַּהֲוֶשֶׁعْ בֶּן פָּוֹן וּבְאַשְׁר אֲבוֹת הַמְּפֻטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

14,2

בְּגֹדֶל נִתְלָטוּ מִכֶּן אֲשֶׁר צֹהָה יְהוָה בְּיד מֹשֶׁה לַתְשַׁעַת הַמְּפֻטּוֹת וְחַצִּי
הַמְּפֻטּה.

14,3

כִּי גַּתָּנוּ מֹשֶׁה נִתְלָתָה שְׁנִי הַמְּפֻטּוֹת וְחַצִּי הַמְּפֻטּה מַעֲבָר לִירְדוֹן וְלִלְוִיִּם
לֹא גַּתָּנוּ נִתְלָתָה בְּתוֹכָם.

14,4

כִּי בַּיּוֹם יוֹסֵף שְׁנִי מִטּוֹת מִנְשָׁה וְאַפְרִים וְלֹא נִתְנַטְּנוּ חָלֵק לְלִוִּים
בָּאָרֶץ כִּי אִם עָרִים לְשִׁבְתָּה וּמְגַרְשֵׁיהֶם לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְגִּינֶם.

14,5

כְּאֲשֶׁר צֹהָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כִּי עָשָׂו בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְחִילָהוּ אֶת הָאָרֶץ.

{פ}

14,6

וַיַּגְשׂוּ בְנֵי יְהוּדָה אֶל יַהֲוֶשֶׁעַ בְּגֹלְגָל וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם כֹּל בָּן יִשְׁעָה
הַקָּנִים: אַתָּה יְדַעַת אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֲשֶׁר
בָּאֱלֹהִים עַל אֶדְוֹתֵיכֶם וְעַל אֶדְוֹתֵיכֶם בְּקָדְשׁ בְּרִנְגָּעַ.

14,7

בְּנֵי אֶרְבָּעִים שְׁנִי אֲנֵיכֶם בְּשִׁלְחָת מֹשֶׁה עָבֵד יְהוָה אֲתֶךָ מַקְדֵּשׁ בְּרִנְגָּעַ
לְרִגְל אֶת הָאָרֶץ וְאַשְׁבֵּת אֶתְּנוּ דָּבָר כְּאֲשֶׁר עִם לְבָבֵיכֶם.

14,8

וְאַתֶּן אֲשֶׁר עַלְוָה עַמִּי הַמְּסִיָּה אֶת לֵב הַעַם וְאֲנֵיכֶם מַלְאָתִי אַחֲרֵי יְהוָה

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

אלקי.

14,9

וישבע משה ביום והוא לא אמר אם לא הארץ אשר דרךה בגלו
בזה לנשׁתיה לנמללה ולבני עד עולם: כי מלאת אֱמֹרִי יְהוָה
אלקי.

14,10

ועתה הנה התחיה יתווה אותו כאשר דבר זה ארבעים וסמס' שנה
מماז דבר יתווה את בזבב פזה אל משה אשר בכל ישראל
בפזבר ועתה הנה אני ביום בז סמש ושמנים שנה.

14,11

עוֹזַנִי בַיּוֹם תִזְקֵק כַאֲשֶׁר בַיּוֹם שְׁלָמָן אָמֵת מֹשֶׁה כְכַחֵי אֶזְרָחֵי
עַתָּה: לְמַלְפָמָה וְלִצְאת וְלִבּוֹא.

14,12

ועתה תנה לי את בקר פזה אשר דבר יתווה ביום והוא: כי אפה
שמעט ביום הוא כי ענקים שם וערבים גדלות בצרות אולי יתווה
אותו והורשתים כאשר דבר יתווה.

14,13

ויברכו יהושע ויתן את חברון לכלב בז יפנה לנמללה.

14,14

על כן קיתה חברון לכלב בז יפנה בקנוי לנמללה עד ביום פזה
יען אשר מלא אסרי יתווה אלהי ישראל.

14,15

ושם חברון לפנים קביה ארבע פאדים בגדוֹל בענקים הוא
ובארץ שקוֹתָה ממילפה.

14,1

Voici maintenant les possessions des Israélites dans le pays de Canaan, qui leur furent réparties par le prêtre Eléazar et Josué, fils de Noun, assistés des chefs de famille des tribus d'Israël.

14,2

Cette répartition se fit au sort, comme l'Eternel l'avait ordonné par Moïse, entre les neuf tribus et demie.

14,3

Car Moïse avait assigné leur patrimoine aux deux autres tribus et demie au delà du Jourdain, mais n'avait pas assigné de terre patrimoniale aux Lévitiques,

14,4

d'autant que les fils de Joseph formèrent deux tribus, Manassé et Ephraïm; on ne donna donc point de part aux

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Lévites dans le pays, si ce n'est certaines villes pour y demeurer, avec les banlieues pour leurs bestiaux et autres biens qu'ils possédaient.

14,5

Les Israélites procédèrent, dans le partage du pays, selon ce que l'Eternel avait ordonné à Moïse.

14,6

Les enfants de Juda s'étaient présentés devant Josué à Ghilgal, et Caleb, fils de Yefounné, le Kenizzéen, lui avait dit: "Tu sais ce que l'Eternel a dit à Moïse, l'homme de Dieu, sur mon compte et sur le tien, à Kadêch-Barnéa.

14,7

J'étais âgé de quarante ans, lorsque Moïse, serviteur de l'Eternel, m'envoya de Kadêch-Barnéa pour explorer ce pays, et je lui en fis un rapport conforme à ma pensée.

14,8

Mes frères, qui y étaient allés avec moi, jetèrent le découragement parmi le peuple, mais moi je restai fidèle à l'Eternel, mon Dieu.

14,9

Ce jour-là, Moïse me fit un serment, en disant: "Assurément, ce pays qu'a foulé ton pied t'appartiendra, comme un patrimoine, à toi et à tes descendants pour toujours, parce que tu es resté fidèle à l'Eternel, mon Dieu.

14,10

Effectivement, l'Eternel m'a conservé la vie, comme il l'avait annoncé. Voici quarante-cinq ans que l'Eternel adressa cette parole à Moïse, alors qu'Israël voyageait dans le désert, et voici qu'à présent j'ai quatre-vingt-cinq ans.

14,11

Robuste encore comme le jour où Moïse me donna cette mission, j'ai la même vigueur aujourd'hui qu'alors, pour la guerre et pour toute expédition.

14,12

Donne-moi donc cette montagne , que l'Eternel me promit ce jour-là: tu as appris à cette époque que des Anakéens y habitaient, que les villes y sont grandes et fortes; si l'Eternel m'assiste, je les déposséderai, comme l'Eternel l'a dit."

14,13

Josué bénit Caleb, fils de Yefounné, et lui donna Hébron comme héritage.

14,14

C'est pourquoi, Hébron est resté, jusqu'à ce jour, le partage de Caleb, fils de Yefounné, le Kenizzéen, en récompense de sa fidélité à l'Eternel, Dieu d'Israël.

14,15

Or, le nom primitif de Hébron était: la Cité d'Arba, qui était le plus grand des Anakéens. Et le pays, délivré de la guerre, demeura tranquille.

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions